

IZVJEŠTAJ RADA PO GRUPAMA

IZVJEŠTAJ RADA I. GRUPE

Animator: časna majka Consolata
Zapisničar: s. Stjepanka Lacković

Nakon kratkog upoznavanja, a bilo nas je 25, s. Consolata nam je predložila da se u vjeronaučnoj pouci uz katekizme poslužimo knjižicom Mali ključ povijesti Crkve u Hrvata. Govorila nam je iz svoje prakse. Djeca upoznaju sve više vjeru svojih djedova i pradjedova, svoju povijest, velikane, umjetnine, svoj narod s kojim jedini Bog živi već 13 dugih stoljeća. Bit će ponosni na svoje! A početak psalma koji nam je sestra pročitala iz Malog ključa:

„Na divnu zemlju padoše mi konopci.

Mila mi je baština tvoja...”

još nas je više oduševio. Ta divna zemlja naša je domovina, ta mila baština naša je vjera... Sada je upravo čas! Znamo da nam tuđina otuđuje mnoge; ostavljaju dom i rod. Zato nam je i dr. Kresina, koji je s nama sudjelovao u grupi, upravo naložio da ovu misao prenesemo svima vama.

13. I.

U našoj grupi bio je predavač dr. Kusić.

Bilo je vrlo živo, zanimljivo i korisno. Osvjetlio nam je mnoge stvari iz predavanja o parapsihologiji. Zaključili smo da se moramo mnogo moliti kako bi se i materijalna i psihička bijeda u svijetu ublažila.

14. I.

S nama u grupi je bio i dr. Čurić. Sve je pratio sa zanimanjem. Sestra Terezija Lončarević iznijela nam je ukratko svoju katehezu o Presvetom Trojstvu, koju je imala djeci 2. razreda. Vodila ih je preko mehanike i rada do pojma osoba: radnik, otac, majka, dijete, obitelj, gdje sve povezuje ljubav. I Presveto Trojstvo je obitelj, tri božanske Osobe, povezuje ih ljubav... Dotakli smo one naše niti Malog ključa... te smo napomenuli: željeznicom upravlja naš čovjek, tramvajem naš vozač, a u našim tvornicama izrađuju se vagoni, u Sl. Brodu, povezuju naše gradove... Isti dan smo iznosili svoja iskustva u odnosu: škola, Crkva, vjeronauk. Bilo je negativnosti, ali i pozitivnih doživljaja. Tako nam je s. Terezija, katehistica iz Remeta, rekla da ona ide na roditeljske sastanke u školu. Prvi put su je pitali zašto dolazi. Rekla je: „Želim čuti kako se vladaju djeca iz naše župe...”

IZVJEŠTAJ RADA II. I V. GRUPE

Animator: s. Benjina

Prisutno 27 sestara. Prvi dan smo se međusobno upoznale doznajući gdje koja sestra radi, koliko godina, s kojim uzrastom i brojem djece. Stvorile smo program za daljnji rad i složile se da svaka sestra obradi po jednu katehezu, što smo i učinile.

13. siječnja – predavanje dr. Kusića izazvalo je živu diskusiju. Posebno smo se zadržale na vidovnjaštvu; sestre su iznosile primjere i iskustva iz vlastitog života.

Nastavljajući s obradama i metodama kateheza doznale smo puno toga što može koristiti svima nama. Za neke od nas bilo je i nekih novosti. Sestre poslije primjene prakticiraju spontane molitve dok ih druge imaju već na samom početku duboke sabranosti. Iznose i primjere kao uvod da bi se sačuvala disciplina. Govorile smo i o pripravi za prvu svetu pričest.

Imale smo i dobar primjer gdje sestra aktivira i roditelje. Sav materijal koji je obradila s djecom, ukratko sastavljen i umnožen, podijelila je roditeljima i tako oni postadoše aktivni ispitujući i spremajući svoju djecu. I sami postadoše redovitiji kod svete mise.

Složile smo se da su potrebni češći roditeljski sastanci i kateheze za njih.

Doznale smo da sestre puno rade na razne načine u različitim prilikama i mogućnostima, s uzrastima od najmanjih do studenata. Žele svima naglasiti da nam je Bog Otac, kako nas je naučio Isus, a da nam je Crkva Majka.

IZVJEŠTAJ RADA III. GRUPE

Animatori: s. Anastazija Trobentar i
s. Regina Faj

U grupi je sudjelovalo oko 25 sestara. Pokušale smo načiniti katehezu o 1. Bož-

joj zapovijedi prema tzv. VITALNOJ METODI, i to za IV. razred.

Kao UVOD u katehezu uzeli smo razgovor o pravilima s područja koja su djeci bliska: nogometna pravila, prometna pravila... Ako se želi uspjjeti, postići cilj, svuda je potrebno poznavati i držati se pravila. Znamo li pravila da dođemo k Bogu? Sam Bog nam ih je dao. Nakon uvoda treba djeci navijestiti CILJ kateheze: Govorit ćemo o prvoj Božjoj zapovijedi ili prvom pravilu za život: VJEROVAT ĆU U BOGA, LJUBIT ĆU GA SVIM SRCEM.

Za tzv. PODAVANJE uzeli smo tekst iz Ponovljenog zakona 6,4:

„Čuj Izrale, Naš Bog je Gospodin, Gospodin je jedan! Zato ljubi Gospodina Boga svoga svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom snagom svojom! Riječi ove što ti ih danas naređujem neka ti se urežu u srce. Govori o njima kad sjediš u svojoj kući i kad ideš putem; kad lijegaš i kad ustaješ...”

Zatim smo *produbili*, analizirali tekst, osobito izričaje: Bog je Gospodin, Bog je jedan. U tekstu je izražena važnost te zapovijedi koja bi trebala biti urezana u srce, tj. neizbrisiva. Isto je tako naglašeno da ju je potrebno stalno, u svako doba dana, vježbati i često o njoj govoriti, katehizirati.

Vrhunac kateheze treba da bude PROMATRANJE TAJNE. S nekoliko toplih riječi uz glazbu pokušali smo se srcem približiti Bogu, najvećoj Tajni. Npr. ovako: Bože, vjerujem u te i klanjam ti se. Posvuda susrećem tvoju dobrotu. Ti si uvijek uza me. Pomazeš mi u radu i u igri. U moje si srce stavio radost i ljubav. Bože, ja te ljubim! Nakon toga slijedi MOLITVA. U grupi je svaka sestra pokušala spontano da kaže Bogu nešto iz svog srca.

Završni dio kateheze AKTIVNOST ili rad može u ovoj katehezi biti različit. Može se djeci zadati kao školski rad da napišu nekoliko riječi koje za njih znače neki Božji trag ili znak. Također je korisna vježba za produbljenje pojma Boga da djeca nadopunjavaju rečenice; npr: „Bog je jedini bes-krajno..... i „Bog je za mene

Sestra je međutim kao rad za ovu katehezu izabrala bildmeditaciju koja nosi naziv: TRAGOVI.

Posljednji sat rada u grupi razgovarale smo međusobno o tome što nam je na Školi bilo najljepše, što nam se osobito svidjelo. Sva su nas predavanja vrlo obogatila. Nekima se osobito usjeklo predavanje dr. Kresine. Jedna je sestra primijetila da su gotovo svi predavači naglasili kako Boga ne možemo spoznati učenošću ni filozofskim doumljivanjem. Jedino čistim srcem u vjeri možemo nazreti tajnu Boga koji u biti ostaje nepoznatiljiv.

Zatim smo se osvrnuli na katehezu s. Mirjam Bulić. Čestitamo joj na odvažnosti! Grupa je vrlo zadovoljna s predavanjem s. Deodate Ljubičić i želi da i u budućim zimskim školama nastupa što više sestara.

IZVJEŠTAJ RADA IV. GRUPE

Animator: s. Miroslava Crljenković

Na početku smo se upoznale i izrekle razlog svog dolaska na ZKŠ. Svima nam je bila ista namjera: DUHOVNO SE OBOGATITI I PODIJELITI SVOJA ISKUSTVA. Sestre su iznosile svoja iskustva Boga, koja su bila osobito dojmljiva. Kakvu sliku Boga nosimo od početka? Kako se ona mijenjala? Današnji čovjek traži osvjedočene svjedoke. Samo osvjedočeni navjestitelj može pobuditi vjeru u slušateljima.

Potrebna nam je podrška od roditelja, jer su oni prvi katehete. Djeci nedostaje vjernička praksa roditelja i vjersko ozračje, zato je potrebno katehizirati roditelje, na roditeljskim sastancima. Usmjeriti ih da u svagdašnjem životu otkrivaju Boga.

Sestra je u grupi iznijela idejnu katehezu pod naslovom: *BOG VJEČNI SUPUTNIK DOŠAO ŽIVJETI U LJUDSKOM SRCU* Bila je to djelomično kateheza, a djelomično su dani elementi za katehezu koje sestre mogu prilagoditi za svoju situaciju. Polaziš-

te je ambijent u kojem djeca žive. Naša djeca dolaze iz svijeta tehnike, potrošačkog društva, ateističkog, materijalističkih nazora na svijet u kojem se vjeruje u vrednote koje se mogu opipati. Kako navijestiti nevidljivoga i neopipljivoga Boga? Njegovo ime je napisano:

- u prirodi,
- u čovjekovoj savjesti
- Bog se sam objavio čovjeku sklopivši savez prijateljstva.

Postaje čovjekov vječni SUPUTNIK i konačno se razotkriva u Isusu Kristu. Sestra se oslonila na tekst Izl. 3, 7–9. Bog vidi, čuje, zna, silazi, izbavlja svoj narod. Ima za njih sućuti. On je ŽIVI, JAKI i PRISUTNI BOG. Kakav je do kraja Bog, vidimo u Isusu Kristu (Izgubljeni sin). On nas čeka, dolazi u susret, prašta i ljubi. Na nama je da otvorimo vrata svoga srca i prijateljujemo s Bogom.

Od ove idejne kateheze pokušali smo obraditi dvije kateheze:

1. *HVALIT ĆU BOGA JER JE ON JEDINI BOG*
2. *KRIST NAM RAZOTKRIVA OCA*

Svaka je sestra izrekla kako bi ona u svojoj sredini razradila ove dvije kateheze. Donosimo zajedničke idejne zamisli: 1. *HVALIT ĆU BOGA JER JE ON JEDINI BOG* Početi s molitvom Ps. 136. Hvalite Gospodina jer je dobar.

Pošli smo od dječjeg iskustva: – zahvalnost roditeljima, – zahvalnost prijateljima i dr.

Što ih u životu osobito veseli i usrećuje? Televizija, utakmica, igra, vikend, ljubav tate i mame...

– Tko nas više voli od tate i mame?

Bog nas voli kao otac i majka. Hoš. 11,1 i Iz. 49,15.

Što je sve Bog za nas učinio? Osloniti se na tekst Ps. 136. *HVALITE GOSPODINA JER JE DOBAR*

Kako možemo hvaliti Boga?

Molitvom, živjeti kako nas je učio njegov Sin Isus Krist.

Zašto nam on nije uvijek prvi?

Postoje idoli kojima se klanjamo.

Pročitati tekst Ps. 115 ...idoli su njihovi srebro i zlato... **POVJEROVATI BOGU ŽIVOME KOJEG SUSREĆEMO U SVETOJ**

2. KRIST NAM RAZOTKRIVA OCA

Iskustvo prijateljstva kod djece. Najprije upoznati prijatelja da bismo mogli prijateljevati. Različita prijateljstva:

- u školi,
- na ulici,
- na vjeronauku.

Tko nas povezuje u prijateljstvu na vjeronauku? Isus Krist.

Tko je nama Isus Krist? O kome nam on govori? O ocu.

Tekst iz Evanđelja – susret Filipa s Isusom (Iv 14, 8–12).

Krist je najsavršenija slika Oca. On nam razotkriva Oca. Uzeli smo prisposobu o izgubljenom sinu. Bog je radostan jer mu se sin vratio.

Probuditi radost kod djece što imaju takvog Oca.

Katehezu završiti s pjesmom: **HVALA TI, O BOŽE BLAGI, ŠTO SI NAM OTAC DRAGI...**

IZVJEŠTAJ RADA VI. GRUPE

Animatori: s. Ljiljana Radošević i
s. Elvira Krišto

U grupi je bilo 36 sudionica. Sve su sestre aktivno i rado sudjelovale. Među nama je vladala neobična vedrina i radost. Gotovo na svim satovima grupa je radila kompletno i nije bilo izostanaka. Ako je koja baš morala otići, bilo joj je žao.

Na početku našeg susreta naučile smo i zapjevale pjesmu „Tražite najprije Božje kraljevstvo...”. Zatim nam je u skladu s jutarnjim izlaganjem dr. Kresine, s. Ljiljana pročitala tekst iz Izaije proroka u kojem se opisuje osobni susret Boga i čovjeka. O toj temi smo kratko razmišljale, a onda smo se na malo neobičan način upoznale. Svaka je sestra na papir nacrtala svoj simbol, u ovom

radovi zkš '82

slučaju izražen kroz životinjsko carstvo. Bilo je ptica, riba, zečeva, jagnjadi, magaradi, pa čak i jedno majmunče s ogledalom. Nakon crtanja svaka je pokušala reći zašto je nacrtala određenu životinju. Drugi dan smo svi bili „djeca”, osim s. Elvire koja nam je održala katehezu o dobrom Ocu. Na početku je nekoliko „djece” iznijelo iskustvo kako doživljava svog oca ili majku. Zatim je jedno po jedno „dijete” čitalo tekst o dobrom Ocu iz katekizma „Pozvani na gozbu”. Nakon čitanja sestra se osvrnula na prvi članak Vjeronanja i protumačila ga. Slijedila je pjesmica: „Bog ljubav je, Bog svjetlo je, Bog Otac naš je.” Poslije pjevanja sestra je uključila glazbu tako da su „djeca” mogla meditativno doživjeti Oca i njegovu ljubav. Molitve koje su nikle u malim srcima, svaka je stavila na papir. Za domaću zadaću imale smo nacrtati svoga tatu i napisati nešto o njemu.

Slijedeći smo dan, na molbu sestre Elvire, davale kritike o katehezi i obogaćivale jedna drugu vlastitim iskustvima. Uz dijapozitive smo utvrđivale dobivene spoznaje o Ocu i svaka je smjela reći svoja najdublja zapažanja. Iz iskustva naše grupe za vas smo priredile igru s djecom, koja bi vam mogla poslužiti dok čekate da se sva djeca skupe za vjeronauk. Sv. Ivan Don Bosko kaže: „Ako vi volite što djeca vole (igru), onda će i oni zavoljeti ono što i vi volite.”

Možda će nekome dobro doći i poticaj sestre Ljiljane da npr. sugeriramo djeci da sami stvaraju i pišu stripove o katehezi koju su upravo doživjeli.

Završile smo s prorokom Ilijom, kojemu je bilo već svega dosta, a Jahve mu šalje poruku: „Ustani i jedi, jer pred tobom je dalek put!” Naše voditeljice su se zaista izvrsno sjetile; donijele su dva kruščića, da bismo se i mi mogle lakše uživjeti u situaciju proroka Ilije. Svaka je od nas odlomila komadić svježega kruha, koji je bio znak euharistijskog kruha, bez kojega bismo sve već smalaksale. Poželjele su nam svima da euharistijski susret i blagovanje postane za nas čisti izvor radosti. U toj radosti smo se i rastale, obogaćene grupnim radom uz pjes-

mu: „Za vsaku dobru reč”. Kao uspomenu, poklonile smo našim vrijednim voditeljicama sliku malog Samuela sa svim našim potpisima.

IZVJEŠTAJ RADA VII. GRUPE

*Animatori: s. Mirijam Bulić
s. Mirela Štraub*

U grupi su bile 22 sestre. Kratko međusobno upoznavanje uz izjavu gdje koja katehizira i koje razrede. Sestre su jednodušno predložile da se u radu grupe osvrćemo na dotično predavanje, te se zadržimo na onome što bismo u svome radu mogle konkretizirati i kako.

Razgovarale smo o konkretnim primjerima kako je uistinu teško raditi s djecom iz onih obitelji u kojima nema ozračja praktičnog kršćanskog života. Slijedi: *Moramo s roditeljima nešto početi.*

Tražimo! Pokušajmo!

Koliko smo mi kao redovnice i katehiste više prožete Bogom, toliko ćemo ga više moći približiti i dati svojim vjeroučenicima. Stoga je važno preispitati se u svem svom radu i ponašanju.

Jedan sat rada bila je u našoj grupi gost gospođa Vera Valčić. Završila je Teološki fakultet u Zagrebu i već 20 godina živi u Canadi. Zamolili smo je i govorila nam je o vjerskom odgoju hrvatske djece u Canadi. Situacija je malo zavidna! Govorila nam je kao majka koja strepi nad vjerom svoje i druge djece. Naglasila je kako je silno važno uz katehezu djecu angažirati u pomaganju drugim ljudima, posebno bolesnima i onima u oskudici.

Osvrnuli smo se na katehezu i ukazali na neke nedostatke.

Ponovno pokušali biti jedanaestogodišnjaci i kao *takvi* promatrali nekoliko fotografija i nedorečenih rečenica, te pokušali doreći i napisati rečenicu ispod slike koju smo izvukli.

Završile smo rad u grupi duboko uvjerenе da jedni drugima uistinu možemo pomoći. I nova ohrabrenja su tu, ali i naši vjerni pratioci u radu, taj *što* i *kako*, te dvije često puta povelike i teške lopte s kojima ćemo se barem maio lakše i uspješnije loptati do slijedeće Zimske škole.

IZVJEŠTAJ RADA VIII. GRUPE

*Animatori: s. Mira Jelušić i
s. Eleonora Marija Juzbašić
Zapisničar: s. Marija Brizar*

Radu grupe prisustvovalo je 28 sestara iz 9 družbi.

12. 1. Na prvom susretu svaka se sestra najprije predstavila iznoseći mjesto svoga rada i uzrast djece koja su joj povjerena. Iznosile smo iskustva i probleme koje susrećemo svakodnevno u svom radu.

13.1. Sestra nam je predstavila svoj način rada s predškolskom djecom i prvim razredom. Naglasili smo da mala djeca vole zorne kateheze i dali neke modele rada. Održana je kateheza o krštenju u kojoj djeca zorno proživljavaju sam proces krštenja.

14. 1. Gledali smo dijapozitive iz Svete zemlje da bismo djeci lakše približili zemlju u kojoj je živio Krist koji nam je objavio Boga Oca. Te dijapozitive pogledat ćemo na kraju izvještaja. Poslije podne jedna je sestra održala katehezu za drugi razred: „Posljednja večera”. Nakon toga uslijedila su iskustva i pitanja o radu s prvopričesnicima.

15. 1. Sestra koja je vodila našu grupu dala je presjek svoga rada i katekizme je upotrebljavala od prvog do osmog razreda, a onda je na zahtjev sestara održala i jednu katehezu za šesti razred: o ljubavi, kao upoznavanju s novom situacijom s kojom se u tom razdoblju suočavaju. Pred kraj rada posjetila nas je s. Mirjam i zajedno s njom zaključili smo naš rad.

Sve su sestre uglavnom sudjelovale u

kateheza

grupnom radu. Izvolite sada pogledati kratki film-priču za predškolsku djecu i kratki pregled dijapozitiva iz Svete zemlje.

IZVJEŠTAJ RADA X. GRUPE

Animatori: s. Marija Toplišnjak i
s. Branislava Pavlešin

PRVI DAN

22. sudionice. Nakon kratkog upoznavanja, u kojem je svaka sestra uz ime navela i mjesto rada i uzrast djece s kojom radi, osvrnule smo se na predavanje dr. Kresine pod ovim vidom:

1. Na kakvu sliku o Bogu nailazimo kod naših katehizanata?
2. Kako pokušavamo ispraviti krivu sliku o Bogu?
3. Iz kojih obiteljskih sredina osobito dolaze djeca s krivom predodžbom o Bogu?

Sestre su navele ova svoja zapažanja:

Kod većeg broja djece primjećuju sliku Boga-suca koji promatra i spreman je kazniti, pa bi mu djeca htjela izbjeći. Jedna je sestra istaknula da takav pojam Boga osobito bake predočuju djeci. Postoji razlika shvaćanja između djece iz grada i sela, pa čak i između djece pojedinih župa. Pokušale smo dublje shvatiti izjavu predavača da djeca nakon 15. godine odbacuju sve vjerske slike, ne dolaze nam više, pa čak odbacuju i samu vjeru. Jedna od sudionica naglasila je važnost osobne molitve prije vjeronauka da se Bog objavi djeci i da mu se djeca otvore. Molitva s djecom na vjeronauku također je nenadomjestiva. Slika Boga koju sama sestra nosi u sebi i projicira na djecu, također je jedan od mjerodavnih faktora što će u katehizantu ostati. Došle smo do zaključaka da djeca ako im zaista omogućimo da dožive Boga srcem neće — makar nakon krizme i ne dolazili više — posve odbaciti vjersko, jer što se dubinski doživi, teže se zaboravi, makar drijemalo pod pepelom novih radovi zks '82

doživljaja. Stvarati u vjeronaučnoj zajednici i pojedincima osjećaj radosti zbog činjenice „Bog me voli”. Time također produbljujemo pravu sliku o Bogu. Na završetku sestra je dala dva prijedloga:

1. Neka jedna od sudionica održi katehezu!
2. Ako nijedna ne bi to mogla prihvatiti, izradili bismo je svi zajedno.

Drugi je prijedlog usvojen.

DRUGI DAN

Skupile smo se u nešto smanjenom broju, a razlog za to, vjerojatno, svaka od sudionica može samoj sebi obrazložiti. Zbog kratkoće vremena nismo se posebno osvrnale na inače zanimljivo ali, kako predavač reče, „u mnogočemu nedorečeno predavanje.” Razmotrile smo primjere straha i sličnih pojava koje susrećemo kod djece i odraslih. Nekih sličnih pojava imamo i u našim krajevima a ne samo u literaturi, kojom se predavač služio. Nakon tih kratkih zapažanja animatorica je podsjetila na naš plan s obzirom na katehezu. Predloženo je da u šutnji svaka odabere temu. Zatim smo izrekle naslov kateheze i kojem bi je uzrastu namijenile. Bilo je više prijedloga:

- a) I. zapovijed: Ja sam Gospodin...
- b) Ja sam Bog Prisutan, prisutan ovdje za vas!
- c) Bog me ljubi, kakva radost!

Nakon nekih neuspjelih kombinacija usvojile smo posljednju temu i dogovorile se da ćemo kod kuće mi koje stanujemo zajedno o tome govoriti i to po mogućnosti izraditi.

TREĆI DAN

Budući da zbog kratkoće vremena nismo kod kuće posve ostvarile dogovor, podijelile smo se u grupice i izradile predloženu katehezu u četiri grupice. Svaka četiri pristupa i metode rada ove kateheze navest ćemo sada sasvim ukratko:

I. pristup toj katehezi:

Ciljevi:

- doživljaj Boga kao ljubav;

- doživljaj njegove prisutnosti među nama;
- doživljaj radosti i svijesti: Božje sam dijete, on je moj Otac.

Metodički postupci:

Početak: molitva Očenaš

Motivacija:

- radost obiteljskog života (pozitivni ili negativni doživljaj);
- vjeronaučna zajednica – Bog je prisutan.

Medij:

- podijeliti djeci papiriće s pitanjima koja pokazuju djetetovu sliku o Bogu.
 1. Bog me ljubi kao mamu;
 2. Bog me kažnjava kad nisam dobar;
 3. Bog je sa mnom kad drugima pomazem;
 4. Bog je strogi Otac;
 5. Bog je radostan kad sam dobar.

Djeca zaokružuju onu točku za koju smatraju da je Bog takav.

Nakon toga pročitati slijedeće svetopisamske tekstove: Pz. 6,4–7; Lk. 15, 11–37.

Djeca iznose svoje prve dojmove o likovima koji im se sviđaju i kažu zašto im se sviđaju. Jedan piše odgovore na ploču.

Zaključak: molitva hvale što me Bog ljubi.

II. pristup katezezi

1. Radosno dočekati svako dijete;
2. započeti sat vjeronauka s pjesmom: „Braćo moja...”;
3. razgovor s djecom na temu „Što nam je sve Bog dao?” Djeca odgovaraju. Navesti razgovor „Bog nam je darovao život”.

Pročitati tekst Pz. 6, 4–7.

Djeca ponavljaju tekst uz pomoć potpitanja. Svatko velikim slovima napiše u bilježnicu rečenicu koja mu se najviše sviđa.

Primjena na svagdašnji život:

Bog nas voli, voli mene. To nam je po-

kazao. A ja njega?

Vole me moji bližnji. A ja njih?

Uz našu pomoć svako dijete odlučuje kako će kroz slijedeći tjedan pokazati da voli, da je zahvalan Bogu i ljudima i svoju će odluku izraziti za domaću zadaću crtežom.

III. pristup katezezi

Pripremiti sliku sunca i staviti na vidljivo mjesto.

Povesti s djecom dijalog o tome gdje smo sve čuli riječ: BOG (na ulici, kod kuće, u crkvi, na vjeronauku). Kako su ljudi izgovarali to ime? Što za tebe znači ime: BOG?

Pomoći djeci da ispravno odgovore.

Ispričati djeci izlazak iz egipatskoga ropstva.

U dijalogu s djecom produbiti sadržaj i primijeniti na život. Završiti katezezu zahvalnom molitvom.

IV. pristup katezezi

Pripremiti dvije slike:

1. dijete hrani pticu u krletki;
2. majka nadvijena nad djetetom.

Djeca analiziraju slike. Što vide? Što te slike njima govore?

Pomoći im potpitanjima da zaključe zašto dijete hrani pticu i zašto se majka nadvijala nad dijete.

Nadovezujući na njihove odgovore, pitati ih kako se oni osjećaju kad im netko pokazuje djelom da ih voli.

Ispričati tekstove iz katekizma br. 3: prijelaz preko Crvenog mora, objava Mojsiju u gorućem grmu i Božja briga za hranu i piće za vrijeme putovanja kroz pustinju.

Djeca u šutnji razmišljaju o izloženim tekstovima.

Produblivanje tekstova kroz izmjenu misli i naglasiti djeci da i sami dožive radost, koliko je moguće, kao što su Izraelci u tim trenucima doživljavali Božju brižnu ljubav koja ih je pratila i poticala na zahvalnost.

Katezezu smo završili pjesmom koju je pjevala Mojsijeva sestra Mirjam: „Zapjevati ću Gospodinu, jer se slavom proslavio...”

Poslije podne osvrnule smo se na katehezu s. Mirjam Bulić pod pozitivnim i negativnim vidicima s napomenom: izvrsno se snalazila, premda su okolnosti bile sasvim drukčije no što su to na redovitim satovima vjeronauka.

ČETVRTI DAN

Sređivale smo zapisnik, a zatim smo se osvrnule na predavanje p. Dude, s napome-

nom: šteta što nije nakon predavanja omogućena šutnja i prilika za molitvu u tišini.

Posljednjih dvadeset minuta našeg rada upotrijebile smo, nakon što smo pročitale neke misli predavanja, za razmatranje.